

[Laurits Pedersen.]

Se nu er Banen fri, ærede Medlemmer, nu kan De selv. Nu gælder det ikke, at dem har Venstre stemt for, nu kan man afskaffe dem, hvis man kan undvære Pengene — men det bliver vel det sidste, der bliver det vanskelige.

Dette, som finder Sted i disse Aar, Vanskeligheden for Folk ved at faa deres Indtægter til at slaa til, bliver vel nok det, der skal fælde denne Regering. Jeg talte forleden med en Tjenestemandshustru. Hun sagde: I 1929 forlod jeg Venstre, fordi jeg syntes, Madsen-Mygdal var for haard med Nedskæringen; men jeg maa tilstaa, jeg har fortrudt det, for jeg har opdaget, at den Løn, vi har i Dag, er meget mindre værd i Købeevne end den Løn, vi havde i 1929, da Madsen-Mygdal gik. (Afbrydelse). Det er meget godt, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen ler, jeg forstaaer meget vel, at de Herrer ikke er saa glade for, at man omtaler det, men det skal ikke forhindre os i at gøre det.

Der er ogsaa dette, at vore Aldersrentenydere og vore Invaliderentydere Dag for Dag mærker, hvor lidt deres Rente er værd under denne Prisstigning paa Forbrugsvarer. Vi husker ogsaa de tre store B'er i sin Tid: Bolig, Brød og Brændsel. Hvor er de tre B'er nu i den store „Social-Demokrat“? Hvis den skulde ind paa den Linie igen, skulde man bruge hele „Social-Demokraten“ til store B'er, for alt er steget under denne Regering, og Vilkaarene for den fattige Del af Befolkningen er saa sandelig ikke forbedret under denne Regering; det vil hvert eneste Menneske, der lever af sit Arbejde, holde med mig i. Det vil til syvende og sidst blive dette, som denne Regering vil falde paa.

Det er ganske interessant, at Socialdemokratiet ikke er bange for den store Arbejdsløshed, der er; man regner med, at det er en Tidens Tilskikkelse, det kan ikke være anderledes. Man tror ikke paa, at Landets Hovederhverv kan skaffe flere i Arbejde. Hvis de Herrer vidste, hvad der har fundet Sted i disse Aar ude omkring i Landet — og det burde de jo vide —, saa vilde de vide, at der næsten ikke beskæftiges kvindelig Arbejdskraft ude omkring i Landbohjem, fordi de unge Piger kan tjene meget mere ved at rejse ind til Byen. De, der før havde tre Karle, nøjes nu i mange Tilfælde med to; de, der før havde to, nøjes med een, og de, der havde een, nøjes med ingen. Det var ganske interessant, hvad Markus Bjerre skrev i „Politiken“ for en Tid siden, idet han smukt skildrede, hvorledes en

Dreng under Konfirmationsalderen var beskæftiget med Arbejde, som i Virkeligheden var langt over hans Evner. Ogsaa dette finder Sted.

Det er ganske givet, at hvis Landbruget havde Vilkaar som de andre Erhverv, vilde der fra Bunden af blive sat Sving i Arbejdet, da vilde der blive mere Beskæftigelse i Landbruget; der vilde indirekte gennem Landbrugets bedre økonomiske Forhold skaffes saadanne Vilkaar for Haandværket, som det ikke har haft under hele Kriseperioden, og der vilde ogsaa paa den Maade skaffes Beskæftigelse for Handel og Industri. Men man har det bestemte Indtryk, at det tror man ikke paa inden for Regeringspartierne.

Jeg vil da til Slutning sige, at det gode ved hele den politiske Situation efter min Mening er, at jo længere Tid den nuværende Regerings Politik kan komme til at virke i Befolkningen, desto stærkere vil det gaa op for Befolkningen, at denne Regering maa og skal vi af med.

Grønning: Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om Storstrømsbroens Aabning for Trafik vil give Anledning til, at de gamle Planer om en Rødby—Femern-Rute faar ny Aktualitet. Der er stadig betydelig Interesse for at faa en Automobilfærgeforbindelse i Gang paa denne Rute, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om disse Planer kan vente at finde Støtte i i Ministeriet. Maribo Amt har vedtaget at bygge Øster Kippinge Vej, der peger lige mod Storstrømsbroen. Af øvrige Vejarbejder er de mest paakrævede en Forbedring af Maribo—Rødby-Vejen, hvor der er forskellige Sving, der maa rettes ud, og endvidere en Udbygning af Rødby—Rødby Havn Vej som Landevej. Betingelsen for disse Arbejders Igangsættelse er, at der kan opnaas Andel i Motorafgifterne. Selve Færgelejet i Rødby Havn menes, efter hvad der er opgivet mig, at kunne bygges for en Sum, der ikke kan virke særlig afskrækkende. Det andet Spørgsmaal, som i denne Forbindelse har Interesse, er, om Staten gennem sine Organer vil virke for, at der paa den tyske Side bliver truffet tilsvarende Foranstaltninger, hvad naturligvis maa være Forudsætningen for, at Ruten kan etableres.

Et andet Trafikproblem, som jeg gerne vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, et Problem, der berører en Mængde Mennesker i Hovedstaden og Københavns Opland, er Spørgsmaalet om Slingerup-Banens eventuelle Elektrificering